

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Cpr/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612201589
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6612201589.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristinou Glezgovou v spore žalobcu CBA Slovakia, s.r.o., Dukelských hrdinov 2, Lučenec, IČO: 36 620 319, právne zastúpen JUDr. Alexandrom Filom, advokátom z AK Lučenec, P. Rádayho 14/A proti žalovaným 1/ Y. Č.Z., T.. XX.XX.XXXX, U. H. D. T. V., U. Č.. XXX, B. G. Z. X/ Z. Č., T.. XX.XX.XXXX, U. H. D. T. V., U. Č.. XXX, obe právne zastúpené JUDr. Milanom Franekom, advokátom z AK Lučenec, Komenského 17 v konaní o zaplatenie 12 512,69 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná 1/ je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 9 603,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.10.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná 1/ je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 60%.

III. Žalovaná 2/ je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 402,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.10.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaná 2/ je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%.

V. Súd konanie čo do sumy 105,14 Eur s prísl. z a s t a v u j e .

VI. Súd žalobu čo do zaplatenia sumy 2 400,96 Eur s prísl. z a m i e t a .

VII. Žalované 1/, 2/ sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť štátu - Slovenskej republike trovy konania vo výške 2 785,28 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 01.02.2012 sa žalobca domáhal zaplatenia 12 512,69 Eur s prísl. titulom náhrady schodku. Uviedol, že žalované 1/ a 2/ boli v pracovnom pomere u žalobcu - v spoločnosti CBA Slovakia, s. r. o., Lučenec v zmysle uzavretých pracovných zmlúv. Pracovali v predajni potravín CBA v U. (hospodárske stredisko č. XXXX) v príslušnom inventúrnom období žalovaná 1/ ako vedúca predajne a žalovaná 2/ ako predavačka - pokladníčka. Pri výkone dojedanej práce boli žalovanými 1/ a 2/ zverované hodnoty, ktoré boli povinné vyúčtovať, pričom žalobca dojednal s oboma žalovanými v zmysle Zákonníka práce dohody o spoločnej hmotnej zodpovednosti s doložkami o spoločnej hmotnej zodpovednosti. Okrem žalovaných 1/, 2/ v uvedenej predajni potravín CBA ďalší hmotne zodpovední zamestnanci v danom inventúrnom období nepracovali. Dňa 02.05.2011 bola za inventúrne obdobie od 14.06.2010 do 02.05.2011 vykonaná inventarizácia hodnôt zverených obom žalovaným na vyúčtovanie. Vykonanou inventarizáciou bolo na všetkých hodnotách zverených žalovaným nachádzajúcich sa v predajni potravín CBA v U. (stredisko č. XXXX) zistený tzv. hrubý

schodok vo výške 20 110,93 Eur (celkový rozdiel medzi účtovným stavom tovaru zvereného na vyúčtovanie a hodnotou zisteného fyzického stavu na predajni). Zistený rozdiel (hrubý schodok) CBA Slovakia, s. r. o. upravila najprv na nákupné ceny, potom v zmysle vnútropodnikového predpisu aj koeficientmi normovaných strát, čím sa schodok upravil na netto sumou 12 512,69 Eur. Na zistený schodok žalobca upozornil zamestnancov uvedenej predajne v U. (stredisko č. XXXX) a zároveň všetkým hmotne zodpovedným zamestnancom predajne vyčíslil ich podiel na vzniknutom schodku postupom podľa § 189 ods. 2 a 3 Zákonníka práce. Podiely jednotlivých hmotne zodpovedných zamestnancov žalovaných 1/, 2/ sú uvedené v prílohe žaloby. Tieto podiely žalovaných 1/ a 2/ na celkovo netto schodku boli vyrátané podľa ich priemerných zárobkov (hodinových, resp. mesačných) z údajov ich mzdových listov za rozhodné obdobia. Výšku schodku a aj jednotlivé podiely na schodu CBA Slovakia, s. r. o. oznámila jednotlivým hmotne zodpovedným zamestnancom uvedenej prevádzky predajne v U.. Neskôr sa ale zistilo, že v týchto oznámeniach boli nesprávne vyrátané podiely žalovaných 1/ a 2/ na schodku. Preto žalobca prostredníctvom svojho advokáta doporučenými listami zo dňa 05.09.2011 znova vyzval žalované 1/ a 2/ každú z nich na úhradu už správne vyčíslenej sumy (podielu) na tomto schodku a to žalovanú 1/ na úhradu sumy 12 109,94 Eur a žalovanú 2/ na úhradu sumy 402,75 Eur. Žalované z vyčísleného dlhu doteraz neuhradili nič, a teda žalovaná 1/ je dlžná žalobcovi sumu 12 109,94 Eur a žalovaná 2/ sumu 402,75 Eur. Obe žalované popierajú svoju zodpovednosť za uvedený schodok. Pokiaľ dlžník riadne a včas neuspokojí nárok veriteľa, je v omeškaní. Jednotlivým žalovaným boli oznámené ich podiely na schodku najneskôr listami advokátmi žalobcu zo dňa 05.09.2011. Preto žalobca žiada od žalovaných aj úroky z omeškania počnúc od 01.10.2011. Nakoľko sa obe žalované dostali do omeškania so zaplatením na nich pripadajúcich podielov zo schodku, žalobca sa domáha aj priznania úrokov z omeškania vo výške platnej pre občianskoprávne vzťahy vyrátaných podľa základných úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky. Na základe týchto skutočností sa žalobca obrátil so svojím nárokom na príslušný súd.

2. Vo veci súd vydal platobný rozkaz č. k. 21Cpr/1/2012-37 zo dňa 09.03.2012 v súlade s návrhom žalobcu. Platobný rozkaz napadli žalované 1/, 2/ odporom dňa 28.03.2012 v ktorom poukázali na to, že uvedený schodok vznikol bez ich zavinenia. Uvedli, že na písomnom zázname z vykonanej inventarizácie tovarových zásob za inventúrne obdobie 14.06.2010 - 02.05.2011 absentuje ich podpis, lebo nesúhlasili s výškou vzniknutého schodku. Na túto skutočnosť upozorňovali žalobcu jednak prostredníctvom inšpektora - zamestnanca žalobcu I. a jednak tým, že žalovaná 1/ ako vedúca predajne nepodpisovala tzv. odsúhlasenky konečného stavu zásob na predajni od februára 2011 až do 30.04.2011. Žalobca nevytvoril také pracovné podmienky, aby bolo možné zo strany žalovaných znášať hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty. Predchádzajúca zamestnankyňa neodovzdala po skončení pracovného pomeru kľúče od trezora, finančné prostriedky a ceny teda nebolo možné riadne uschovať. Prevádzku predajne, za ktorú mali hmotnú zodpovednosť žalované, v inkriminovanom období aj vykradli, žalované nahlasovali žalobcovi škodu, avšak žalobca po krádeži nevykonal ani len inventúru a výsledok šetrenia doteraz žalovaným nebol oznámený a tiež im nie je známe, či škoda spôsobená krádežou nie je súčasťou náhrady požadovaného schodku a im dávaná k náhrade, pričom žalobca je na tento účel poistený. K meritu veci žalovaného uviedli, že v súčasnej dobe sú obe nezamestnané, pričom sú v hmotnej núdzi a nemajú prostriedky a ani majetok postačujúci na úhradu celej žalovanej sumy s príslušenstvom naraz. Žalované 1/, 2/ žiadali vo veci nariadiť pojednávanie.

3. Žalobca k veci predložil vyjadrenie zo dňa 16.04.2012 v ktorom uviedol, že písomný záznam z vykonanej inventarizácie tovarových zásob za inventúrne obdobie 14.06.2010 - 02.05.2011 bol vyhotovený až 06.07.2011, teda vyše dva mesiace po vykonaní inventúry tovarových zásob v predajni potravín CBA v U. (hospodárske stredisko č. XXXX), ktorá bola vykonaná dňa 02.05.2011. Predmetný záznam o vykonanej inventarizácii nebol vyhotovovaný v deň inventúry na mieste samom v predajni v U. dňa 02.05.2011. Navyše samotný záznam o vykonanej inventarizácii obsahuje iba vyčíslenie netto sumy schodku 12 512,69 Eur, ktorá bola vyrátaná odrátaním marže (obchodného rozpätia), DPH, normovaných strát a pod. od brutto sumy zisteného schodku 20 110,93 Eur. Na samotných inventúrnych dokladoch (súpisoch) z tejto inventúry sú podpisy príslušných osôb, ktoré majú doklady parafovať. Do tejto predajne potravín CBA v U. (R. XXXX) sa naozaj vlámali neznámi páchatelia rozbitím výplne výkladu v noci z 22. na 23.09.2010. Rozbitím výplne výkladu, za opravu výkladu a za odcudzené stravné lístky žalobca utrpel škodu celkom vo výške 3 013,37 Eur (56,88 + 44,54 + 2 911,65 Eur), ktorá bola nahlásená poisťovni a tá ju žalobcovi preplatila. Samozrejme túto škodu preto od žalovaných 1/, 2/ nikdy žalobca nevyháľal. Táto vlámaním spôsobená škoda nie je ani súčasťou schodku. Pracovné podmienky ako aj podmienky a možnosti ochrany majetku (tovaru) zamestnávateľa

CBA Slovakia, s. r. o. boli na tejto prevádzkovej jednotke zodpovedajúce a obdobné ako na iných prevádzkových jednotkách (obchodoch) takéhoto druhu a tejto veľkosti. Preto aj poukazy žalovaných na údajné nevytváranie vhodných pracovných podmienok nie sú namieste. Napriek žalovanou 1/ tvrdenej skutočnosti, že od februára do apríla 2011 nepodpisovala tzv. mesačné odsúhlasenky konečného stavu zásob, sú tieto okolnosti v danej veci bezpredmetné. Menovaná totiž pravidelne ako vedúca predajne napriek uvedenému posielala do centrály CBA v W. aj v tomto období ňou vypracované tzv. denníky dekádneho zúčtovania za túto predajňu, ktoré sú všetky z jej strany podpísané. Preto sú aj výpočty stavu a hodnoty tovarových zásob, ktoré boli dodané na túto predajňu počas celého inventúrneho obdobia od 14.06.2010 do 02.05.2011 a ktoré boli použité pri vyčíslení schodku za predmetné inventúrne obdobie aj z účtovnej stránky správne.

4. Žalované vo veci predložili písomné stanovisko v ktorom poukázali na to, že rozhodne odmietajú, že za ich pôsobenia v predajni žalobcu v obci U. spôsobili akúkoľvek škodu. Podľa ich názoru nie je možné, aby v tejto predajni bola vôbec tak vysoká hodnota skladového tovaru ako to uvádza žalobca a to jednak z dôvodu, že ide o chudobnú lokalitu s vysokou mierou nezamestnanosti a sociálne odkázaných občanov, kde sa vždy predávali a dodnes predávajú len tie najlacnejšie veci, ktoré sa podľa týchto kritérií aj objednávajú. Rovnako aj preto, že v tejto predajni sú veľmi malé skladové priestory, čiže také množstvá tovaru by sa v tamojších priestoroch nedali umiestniť. Žalované už počas svojho pôsobenia v predajni CBA U. nesúhlasili so žalobcom udávaným údajným stavom skladu, pričom z tohto dôvodu nepodpisovali ani tzv. odsúhlasenky stavu skladu. V predajni U. žalovaného objednávali len ten najlacnejší tovar, ako už bolo uvedené a koncom týždňa už nemali čo predávať, nakoľko tie najbežnejšie potraviny a tovar boli vypredané. Teda na sklade zostávalo veľmi malé množstvo akéhokoľvek tovaru. Je preto z ich strany nepochopiteľné, ako mohol stav skladu podľa účtovnej evidencie žalobcu každomesačne tak neúmerne stúpať, čo bolo zrejme spôsobené nedostatkami v účtovnej evidencii. Žalované na túto skutočnosť opakovane upozorňovali prostredníctvom inšpektora, avšak k žiadnej náprave zo strany žalobcu nedošlo. Žalované rovnako poukazujú aj na mnohé nezrovnalosti v účtovnej evidencii žalobcu, pričom podľa ich názoru nemožno vylúčiť dodatočnú manipuláciu zo strany žalobcu, nakoľko objavili chyby v evidencii, ktoré sa žalobca pokúsil dodatočne odstrániť. Poukazujú na skutočnosť, že na základe zoznamu príjmov/výdavkov zo skladu potravín v U. za február 2011 mal byť predaj cez pokladňu - hotovosť v sume 9 087,92 Eur, avšak podľa prehľadu tržieb (dekády) ako aj výpisu pohybov na účte bol príjem len 9 083,18 Eur. Tento rozdiel je síce nepatrný, ale svedčí o chybách v účtovníctve. Ďalšie údaje žalované nemohli preveriť, nakoľko zoznam príjmov/výdavkov zo skladu potravín v Trenčí bol žalobcom predložený len za rok 2011, pričom spor sa vedie za obdobie od apríla 2010, teda žalované a ani súd nemajú všetky potrebné doklady k dispozícii. Žalobca predložil prostredníctvom advokáta len fragmenty dokladov. Ďalšou nezrovnalosťou v účtovnej evidencii žalobcu je to, že vo výpise pohybov na účte XXXXX v rámci vykazovania príjmu hotovosti z predajne zo súvahy vyplývajú rozdiely medzi hotovosťou, ktorú mali žalované odovzdať a medzi tou, ktorú skutočne odovzdali. Tieto rozdiely sú v niektorých prípadoch aj viac ako 1 000,-Eur, pričom niekde údajne odovzdali viac ako mali a inde zase menej. Napríklad za mesiac december 2010 údajne odovzdali o 2 669,15 Eur menej ako podľa účtovníctva mali. Dekáda za tento mesiac sa však zhoduje so stavom účtovníctva, ktorý mali odovzdať, pričom túto sumu aj skutočne odovzdali, pritom na prehľade tržieb (dekáde) sa nachádza aj podpis účtovníčky, ktorá ho kontrolovala a zrejme nenašla žiadne chyby. Z pohľadu žalovaných je ťažko uveriteľné, že ak by boli odovzdali o 2 669,15 Eur menšiu tržbu ako by mali, aby zo strany žalobcu nedošlo ku krokom smerujúcim k náprave týchto nedostatkov, ich vytknutiu a postupu na riešenie. Vždy, keď nesesedla tržba čo i len o pár centov, kontaktovali z centrály vedúcu predajne, že je potrebné ešte doplniť tržbu. Tu mohol teda takto fiktívne vzniknúť aj rozdiel v sklade. Žalované zastávajú názor, že pracovníci žalobcu dodatočne vyrábajú doklady, ktoré majú preukázať ich údajné chyby. Žalované poukazujú aj na tú skutočnosť, že žalobca vo žalobe neuvádza, akou maržou prepočítal skutočné predajné ceny na ceny nákupné. Z dokladu predložených žalovanými o pohybe tovarov a tržieb za rok 2010 vyplývalo, že marža sa pohybuje okolo 29 - 35%. Prepočtom skutočných predajných cien na nákupné v zozname príjmov/výdavkov zo skladu potravín v U. však vychádza marža okolo 57%, čo je takmer dvojnásobok. Žalované preto navrhli preskúmať účtovníctvo žalobcu v rámci znaleckého dokazovania a znaleckým dokazovaním zaujať stanovisko k predloženým dôkazom zo strany žalobcu, posúdiť, či v predajni vôbec vznikol schodok, určiť, aká bola príčina stúpania hodnoty tovaru na sklade a čím to bolo spôsobené, určiť výšku marže, z ktorej žalobca vychádzal a preskúmať, či boli v rámci vyčísľovania schodku odpočítané žalovaným všetky položky, o ktoré mal byť schodok krátený a stanoviť prípadne skutočnú výšku schodku.

5. Súd vo veci vytýčil pojednávanie. Žalobca na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na podanom návrhu ako aj na jeho dôvodoch. Zdôraznil, že vykonanou inventarizáciou za inventarizačné obdobie od 14.06.2010 do 02.05.2011 bol zistený na hodnotách zverených na vyúčtovanie rozdiel medzi účtovným stavom tovaru a hodnotou fyzického stavu zistenou na predajni vo výške 20 110,93 Eur, tzv. hrubý schodok. Tento bol upravený na nákupné ceny a v zmysle vnútropodnikového predpisu koeficientmi normovaných strát na sumu 12 512,69 Eur. Žalobca vyčíslil podiel hmotne zodpovedných osôb na schodku. Pri žalovanej 2/ sa vychádzalo z jej priemernej mesačnej mzdy a bola jej predpísaná úhrada 402,75 Eur. Žalovaná 1/ sa má podieľať na uhradení zvyšku zisteného schodku v sume 12 109,94 Eur. K úhrade schodku nedošlo. K otázke dohody o hmotnej zodpovednosti poukázal na ustanovenie § 182 ods. 2 Zákonníka práce, ktorý hovorí o zverených hotovostiach alebo iných hodnotách, preto dohody o hmotnej zodpovednosti boli uzatvorené v súlade so zákonom a sú platné. Navyše sa žalované zaviazali, že zodpovedajú za prevzaté hodnoty podľa inventúrneho súpisu zo dňa 14.06.2010, ktoré prevzali. V zmysle § 191 ods. 1 Zákonníka práce požadovanú škodu, ktorá vznikla vplyvom schodku, určí zamestnávateľ, čo sa v danom prípade stalo, teda nedošlo k žiadnemu pochybeniu zo strany žalobcu. Pokiaľ žalované tvrdia, že výsledok inventúry nebol s nimi prerokovaný, odkazuje na ustanovenie § 191 ods. 2 a § 17 ods. 1, 2 Zákonníka práce, z ktorých vyplýva, že pokiaľ výsledok inventúry nie je prerokovaný, dovoľávať sa neplatnosti je možné len vtedy, pokiaľ zákon neplatnosť priamo ako následok dovodzuje. Následok neplatnosti z dôvodu neprerokovania výsledku inventúry teda nenastal. Žalované boli upovedomené o výške škody listom a síce bolo vykonané nesprávne rozpočítanie celkovej škody medzi žalované, ale právny zástupca žalobcu tento nedostatok napravil a vykonal správny výpočet, o čom svedčí tabuľka v spise. Právny zástupca žalobcu ďalej zdôraznil, že predmetom tohto konania nie je schodok z tržby, ktorú stratu uhradila poisťovňa, ale schodok na tovare. Záverom uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca požadoval od obidvoch žalovaných náhradu schodku 12 512,69 Eur, ale znalkyňa ako presnú sumu čistého schodku vyčíslila sumu 12 407,55 Eur, rozdiel medzi týmito dvoma sumami je 105,14 Eur. S prihliadnutím na závery znaleckého posudku žalobu v časti sumy 105,14 Eur berie späť a čo do sumy 105,04 Eur žiada konanie zastaviť. Toto späťvzatie sa môže prejavíť v tomto prípade spoločnej zodpovednosti za schodok len u žalovanej 1/ Y. Č., lebo u žalovanej 2/ jej podiel na celom schodku, spôsob ako sa vyčíslil, kogentne určuje Zákonník práce, takže z podielu Y. Č. v sume 12 109,94 Eur po odpočítaní 105,14 Eur vyjde suma, ktorú naďalej od žalovanej 1/ požaduje a to 12 004,80 Eur. Žiada preto po čiastočnom zastavení konania zaviazat' žalovanú 1/ Y. Č. na zaplatenie sumy 12 004,80 Eur s príslušenstvom a žalovanú 2/ p. Z. Č. na zaviazanie 402,75 Eur s príslušenstvom. Čo sa týka hodnotenia veci udáva, že v zmysle § 179 ods. 1 posledná veta Zákonníka práce sa zavinenie spôsobenia schodku pri hmotne zodpovedných osobách zo zákona predpokladá. Ide teda o predkladané zavinenie a žalované sa vedia tejto zavinennej zodpovednosti za schodok zbaviť iba cestou liberácie. Zamestnanec sa teda svojej zodpovednosti zbaví celkom alebo sčasti ak preukáže, že k schodku alebo k strate zverených predmetov došlo celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Nestačí teda iba preukázanie toho, že škodu sám nespôsobil, ale aj preukázanie skutočnosti, že škodu celkom alebo sčasti spôsobil niekto iný. Aj v trestnom konaní sa žalovaná 2/ vyjadrila tak, že pri tej krádeži vlámaním žiadny tovar odcudzený nebol. Takisto aj pri prvých pojednávaniach v tejto veci sa žalované viackrát takto vyjadrili a aj v zmysle predpisov žalobcu a svedeckých výpovedí najmä p. K. vyplýva, že v prípade takýchto mimoriadnych okolností je vedúci predajne ten, kto má požiadať o inventúru, ak je toho názoru, že došlo k odcudzeniu tovaru. Svedkyňa K. tiež potvrdila, že ak by si bola žalovaná žiadala po vlámaní vykonať inventúru, tá by vykonaná nepochybne bola, ale pretože žalované vtedy tvrdili, že došlo len k odcudzeniu tržby a stravných lístkov a tovar odcudzený nebol, tak nežiadali o vykonanie inventúry, preto ona vykonaná nebola. Žalobca tvrdí, že uveriť tvrdeniu, že v uvedenom období sa z predajne stratil nejaký tovar, pokladá iba za účelové, lebo žalované nepreukázali, že sa tovar stratil alebo že by bol odcudzený. Samotné tvrdenie žalovaných, že tovar mohol byť odcudzený, je podľa uvedeného stanoviska pre liberáciu nedostatočné. Preto žiada zaviazat' žalované v plnom rozsahu na tie sumy, ktoré boli znížené po čiastočnom späťvzati.

6. Právny zástupca žalovaných 1/, 2/ zdôraznil, že nesúhlasí s vyčíslením schodku, ktoré mali žalované spôsobiť. Tvrdí, že žalobca nevytvoril pre žalované podmienky na výkon hmotnej zodpovednosti a má za to, že vyčíslený schodok vzhľadom k veľkosti priestorov, v ktorých sa predajňa v Obci U. nachádza, je nereálna. Pri vyčíslení stavu zásob žalobca vychádzal z tzv. odsúhlaseníek, na ktorých je stav zásob vo februári 29 267,77 Eur, v marci 34 108,09 Eur a v apríli 2011 33 280,42 Eur. Takýto veľký objem tovaru sa v priestoroch nemohol nachádzať. Taktiež odsúhlasenky sú bez podpisu, dátumu a razítka zodpovednej osoby, preto ako doklad nemôžu byť relevantné. Preto sa domnieva, že schodok bol vypočítaný z fiktívnej evidencie. V žalovanom inventúrnom období došlo k vlámaniu do predajne, čo polícia riešila v konaní

Č. B. XXXX/X-B.-XXXX, kedy spis obsahuje fotodokumentáciu skladových priestorov, ktoré potvrdzujú malú rozlohu priestorov. V trestnej veci bola za poškodeného vypočítaná žalovaná 2/, ktorá uvádzala, že sa stratili aj finančné prostriedky a stravné lístky. Žalobca však neskôr uvádzal iba stratu stravných lístkov v hodnote asi 3 000,-Eur, ktorý údaj je evidentne nesprávny. Poukazuje aj na uzavreté dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 14.06.2010, v ktorých sa konštatuje, že zamestnankyne preberajú hmotnú zodpovednosť za prevzaté hodnoty. Zákon však pozná pojem iba hotovosť, takže dohoda o hmotnej zodpovednosti je neplatná. Schodok nebol riešený v škodovej komisii, len viceprezident spoločnosti zaujal stanovisko, ako je potrebné schodok riešiť. Tento postup považuje za nesprávny. Tiež nie je zrejmé komu a ako bol výsledok schodku oznámený. V tejto súvislosti zdôraznil, že nenamieta spôsob výpočtu schodku a určenie pomeru sumy, ktorú má zaplatiť žalovaná 1/ ako vedúca a žalovaná 2/, ale zdôrazňuje, že samotná suma, t.j. výška schodku, z ktorej vychádzal žalobca, je nesprávne určený, kedy znalkyňa nedisponovala správnymi vstupnými údajmi. Záverom poukázal aj na to, že žalovaným v konaní mal byť aj inšpektor, ktorému mala byť časť schodku zosobnená, pretože bol nadriadeným žalovaných, z čoho mu vyplývali povinnosti, kedy mal lepšie vykonávať kontrolnú činnosť a riešiť aj inventúru po vlámaní do predajne.

7. Žalovaná 1/Y. Č. uviedla, že pracovala na predajnom mieste žalobcu v U. - R. G. XXXX od 02.07.2009 do 14.06.2010 na polovičný úväzok ako predavačka a pokladnička. Následne do 02.05.2011 pracovala ako vedúca predajne. Jediným ďalším zamestnancom predajne bola jej sestra, žalovaná 2/ Z. Č.Č., ktorá pracovala na polovičný úväzok. Zdôraznila, že absolútne nesúhlasí s určenou výškou schodku, pretože ide o veľmi malú predajňu, čo by pri schodku okolo 12 000,-Eur v praxi znamenalo absenciu asi 12 palet tovaru. Takéto ohromujúce množstvo chýbajúceho tovaru si nevie predstaviť. Hodnota jednej palety závisí od toho, čo obsahuje. Na jednej a pol až dvoch paletách je tovar v maximálnej hodnote 1 500,-Eur. V predajni sa však nachádzali iba bežné veci ako múka, sušienky, cukor a podobne. Cigarety vozil dealer raz za dva týždne asi za 400,-Eur. Tovar chodil v utorok a v sobotu už nemali čo predávať, pretože objednávali len toľko, aby im tovar nestál. Nechce sa zbaviť hmotnej zodpovednosti, ale s výškou schodku sa nemôže stotožniť. Navyše poukazuje na to, že v predajni sa uskutočnilo vlámanie v danom inventarizačnom období v noci z 22. na 23. septembra 2010. V tomto období bola práceneschopná do 27.10.2010, takže prípad riešiť nemohla. Pri vlámaní sa stratili ceny a peniaze. K tovaru sa vyjadriť nevie, pretože nebola vykonaná žiadna inventúra, takže absolútne nie je možné zistiť, či a koľko sa pri vlámaní stratilo. Na predajni boli aj cigarety, k ich hodnote a prípadnému odcudzeniu sa vyjadriť nevie. Keďže počas vlámania bola práceneschopná, ale bol o vlámaní upovedomený inšpektor, ktorý sa aj dostavil do predajne domnievala sa, že on urobí príslušné úkony s inventúrou a následným nahlásením straty tovaru. Aj políciou bola vypočítaná len jej sestra, ktorá pracovala na polovičný úväzok, aj to len k peniazom a ceninám, pretože k strate tovaru sa vyjadriť nedalo. V oznámení o vyčíslení škody v hotovosti a na ceninách, ktoré tvorili stravné lístky nachádzajúce sa v predajni, vychádzali pri výpočte škody krádežou vlámaním z denných tržieb, teda škodu určili odhadom. Na uskladnenie peňazí a cenín nemali vytvorené žiadne podmienky. V predajni existoval trezor, ale kľúče od neho chýbali. Na túto skutočnosť spolu so sestrou opakovane upozorňovali inšpektora a vraveli, že peniaze budú nosiť domov. Toto im bolo striktné zakázané, ale uskladnenie cenín riešené nebolo. Vyriešila to až bývalá zamestnankyňa I. K., ktorá asi dva dni po vlámaní priniesla kľúče od trezoru. V predajni bola aj zásuvka, ale bez kľúča. Na budove bol namontovaný alarm. Na oknách mreže neboli, toto sa riešilo až po krádeži vlámaním. Mreže boli na dverách. Predajňa nebola osvetlená, na čo tiež upozorňovali, ale nikto to neriešil. Navyše v obci sa o 22.00 hod. vypne osvetlenie a celá obec je v tme. Osvetlenie predajne sa neriešilo ani po krádeži vlámaním. Zabezpečenie predajne žiadali preto, že už aj v auguste 2010 bolo evidované vlámanie, kedy sa páchatel' do predajne nedostal a rozbil dvere a vypáchil na nich mreže. Iné vlámania v predajni neboli. Systém u žalobcu bol taký, že každý mesiac mala účtovníčka Y. vypracovať odsúhlasenku, ktorá evidovala stav zásob na predajni. Odsúhlasenky im nosil inšpektor a tieto mala ona ako vedúca podpísať. V mesiacoch február až apríl odsúhlasenky už nepodpísala, lebo nesúhlasila s vyčíslenou výškou stavu zásob. Aj v predchádzajúcich mesiacoch nie vždy podpísala odsúhlasenku ona, ale inšpektor ju dával podpisovať jej sestre. Pracovný pomer skončila dohodou, lebo nebola spokojná s podmienkami výkonu práce. Keď mala problémy v predajni, veci riešila cez inšpektora, ktorý bol jej bezprostredným nadriadeným. Tak jej to bolo prikázané v čase prevzatia funkcie vedúcej predajne. Inšpektor síce chodil do predajne často, ale zdržal sa len asi 10 minút a odišiel. Tovar na úver občanom nikdy nedávala, aj keď mala preto s nimi časté problémy. Na úver sa dával tovar do škôlky na základe dohody so žalobcom. Tovar sa vyfakturoval jedenkrát mesačne. Žalovaná 1/ poukázala na to, že pásková tržba musela sedieť presne na centy, nemohla byť v mínuse, hoci podľa tabuľky č. 15 v znaleckom posudku boli v mínuse aj vo viacerých mesiacoch. Toto namieta. Na odsúhlasenke ku dňu

30.06.2010 je tovar v hodnote 14 431,52 Eur, čo nesedí s tabuľkovou časťou ani s odsúhlasenkou, ktorú podpísala. Žalovaná 1/ ďalej zdôraznila, že po vlámaní v predajni bol schodok na neodvedenej tržbe v hodnote 3 000,56 Eur, čo zamestnávateľ od nej požadoval v rámci vyčíslenia schodku. Je vyučená za kaderníčku, iné vzdelanie nemá. Sestra Z. vychoďila strednú pedagogickú školu.

8. Žalovaná 2/ Z. Č. poukázala na to, že pracovala v predajni potravín v U. od februára 2009 ako vedúca predajne. Neskôr pre jej pracovnú zaneprázdnenosť bola do predajne pribratá ako zamestnankyňa jej sestra žalovaná 1/, ktorá najprv pracovala na polovičný úväzok ako predavačka a pokladníčka, potom si so sestrou vymenili funkcie. K výpovedi žalovanej 1/ sa v plnom rozsahu pripája. Na vlámanie do predajne bola polícia upozornená zo strany pekárov. Políciu upovedomila, že k veci by sa mala vyjadriť jej sestra ako vedúca predajne, ale podľa príslušník polície vykonávajúceho výsluch mohla byť v rámci prvotných výsluchov vypočutá aj ona. Uviedla, že sa stratila finančná hotovosť a stravné lístky, ale nevedela koľko. Neskôr presnú výšku hodnoty stravných lístkov vedela vyčíslíť. K finančnej hotovosti sa vyjadriť nevie. Sklad bol poprehadzovaný a bez inventúry sa nedalo zistiť, či chýba nejaký tovar. Spolu so sestrou hovorili inšpektorovi, aby bola vykonaná inventúra, ale k inventarizácii nedošlo. Po vlámaní im inšpektor priniesol jednu pokladničku, aby tam uschovali peniaze a ceniny. Na druhý deň prišla I.M. K., jej suseda z U. a doniesla kľúče od trezoru v predajni. I. K. bola bývalá vedúca predajne, od nej predajňu prevzala ona. V predajni potravín pracovala dlhšie ako sestra, preto môže potvrdiť, že boli evidované iba vyššie uvedené dve krádeže vlámaním. Inšpektor bol neskôr podľa vlastného vyjadrenia prepustený z výkonu práce zo strany žalobcu kvôli nečinnosti vo vzťahu k predajni v U.. Prehlasuje, že tovar na úver nikdy neposkytovala.

9. Svedkovia Mgr. F. C. Z. N. K. uviedli, že pracujú ako príslušníci polície a v septembri 2010 boli volaní do predajne potravín v U. z dôvodu vlámania. Dostavili sa tam v ranných hodinách, kedy bola veľká hmla. Svedok K. poukázal aj na to, že predajňu potravín dobre pozná, pretože do nej bolo v minulosti vykonaných viacero vlámaní. V čase vlámania evidovali mnohé obdobné delikty v predajniach CBA v rôznych obciach. Pred nimi bola na mieste samom hliadka OO PZ Lučenec. Stav predajne si už nepamätá. Svedok C. uviedol, že sa domnieva, že predajňa bola napojená na signalizačné zariadenie. Na vchodových dverách bolo rozbité sklo a aj dvere boli poškodené a boli pootvorené. Nevie sa vyjadriť, či dvere nechali otvorené príslušníci hliadky z OO PZ. Na zemi našli trasologické stopy a kúsky rozbitého skla. Pokladnica bola otvorená, na zemi boli rozsypané drobné mince, páchatel' s pokladňou určite manipuloval. Nevie sa vyjadriť, či páchatel' vnikol aj do skladu, mal dojem, že asi nie a že tovar nechýba. Prišla aj predavačka, ktorá však nebola zodpovednou vedúcou. Nevie o tom, že by do protokolu nezapísal všetko, čo menovaná uviedla. K výške škody dodal, že sa bežne stáva, že po vyjadrení svedka k prvotnej škode zodpovedný rozšíri vzniklú škodu v rámci ďalších výsluchov. Pokiaľ sa vykoná inventúra a tá zistí väčší rozsah škody, ako bola nahlásená prvotná škoda, k tomu sa v trestnom konaní prihliada. Je totiž logické, že pri prvotnom výsluchu sa zástupca poškodeného nevie dobre sústrediť a nevie vyčíslíť vzniklú škodu.

10. Svedok V.. N. I. popísal, že pracoval vo funkcii inšpektora maloobchodných jednotiek u žalobcu od septembra 2002 do augusta 2011. Mal na starosti aj predajňu potravín v U.. Pamätá si na prípad vlámania do tejto predajne. Následne inventúra nebola vykonaná a to z dôvodu, že sa vedúca predajne takto dohodla s inventúrnym oddelením. Nevie o tom, že by sa žalované domáhali inventúry u jeho osoby, pretože jeho sa toto netýka, na inventúre je potrebné dohodnúť sa s inventúrnym oddelením. Predajňa bola síce malá, ale žalované tam mali veľmi tvrdé podmienky. Boli tam totiž problematickí zákazníci, pretože obec tvorí rómska komunita. Žalované pracovali niekedy spolu, niekedy len jedna, pokiaľ pracovala jedna, musela mať prehľad vzhľadom k veľkosti predajne. V predajni bola uzamykateľná elektronická pokladňa. Nevedel o tom, že žalované nemali kľúče od trezoru. Okná na mreže sa montovali neskôr, nepamätá kedy. Svetlo nad dverami svietilo. Pokiaľ bol s osvetlením problém, mali to žalované hlásiť technickému oddeleniu, taký bol príkaz z riaditeľstva. Je možné, že mu žalované spomínali nutnosť riešenia osvetlenia predajne, ale jeho prácou bolo donášať dokumenty na centrálu. V minulosti pred niekoľkými rokmi bola predajňa napojená aj na pult bezpečnostnej služby, aby sa predišlo krádežiam vlámaním. Bol bezprostredným nadriadeným oboch žalovaných. Keď vznikol vážnejší problém, mal ho riešiť on. Pokiaľ žalovaná 1/ ako vedúca predajne bola práceneschopná, mala vec s inventúrou riešiť žalovaná 2/, lebo si to mali menované medzi sebou vyriešiť. Navyše inventúrne oddelenie vedelo, že došlo k vlámaniu do predajne, keďže dostávajú informácie od technického oddelenia, ktoré riešilo poškodenie dverí. Inventúru teda malo riešiť inventúrne oddelenie a nie on. Svedok záverom výsluchu pripustil, že v prípadoch krádeží vlámaním je povinnosťou vedúcej predajne

zabezpečiť inventúru a v prípade, že toho nie je schopná, tak takúto povinnosť má on ako inšpektor. Zdôraznil však, že nemohol byť stále v predmetnej predajni, pretože mal na starosti 15 predajní. Pracovný pomer so žalobcom ukončil dohodou bez udania dôvodu. Je pravdou, že v tejto súvislosti spomínal žalovanej Z/, že bol prepustený kvôli nim. Presun tovarov sa riešil vydaním zoznamu presúvaného tovaru, ktorého originál prevzal on a tovar s týmto zoznamom odniesol do ďalšej predajne, kde urobili odsúhlasenku a tovar prevzali.

11. Svedkyňa V. Y. uviedla, že od júna 2010 do februára 2012 pracovala u žalobcu ako účtovníčka. Od jesene 2010 mala na starosti aj predajňu potravín v U.. Keďže zastupovala pracovníčku na materskej, od žalobcu neskôr odišla. Robili prehľad tovaru každú dekádu a konečný stav posielali do predajne na odsúhlasenie. Ak mali s niečím problém, riešili to telefonicky, keďže na konci mesiaca sa robil konečný stav. S odsúhlasenkami v predajni U. mali vždy problémy. Viackrát sa stalo, že jej odsúhlasenku neposlali späť. Neraz žalovanú urgovala, ale bez úspechu. Niekolkokrát sa obrátila aj na inšpektora V.. I., ale nič nedosiahla. Vychádzala z účtovného stavu, ktorý mala k dispozícii. Či to sedelo, nevie, pretože na predajni na ňu nereagovali. Žalované sa na ňu nikdy neobrátili, že majú problém alebo že nesúhlasia s účtovným stavom tovaru. Odsúhlasenky posielala vždy cez inšpektora a keď vedúca so stavom súhlasila, vrátila odsúhlasenku späť cez inšpektora. Ak vedúca nesúhlasila s účtovným stavom, mohla jej zatelefonovať, tak to robili ostatné vedúce. K norme strát sa vyjadriť nevie, zaúčtovala len príjem a výdaj.

12. Svedkyňa H.. Ž. D. popísala, že pracuje u žalobcu od roku 1995, v súčasnosti asi 5 rokov vo funkcii vedúcej kontrolórky zúčtovacích vzťahov maloobchodu a veľkoobchodu. Túto funkciu vykonávala aj v rozhodnom období. Nevie sa vyjadriť k príčine výšky schodku, ktorý bol zistený na predajni v U. a ani nikdy neskúmala, či je schodok príliš vysoký alebo nie. Schodok v tejto výške zistili inventúrnici porovnaním účtovného a fyzického stavu tovaru. Komunikácia medzi predajňou a centrárou - účtovným oddelením prebieha u žalobcu tak, že na každej predajni sa vyhotovujú každých 10 dní tzv. dekádné háčky, na ktorých je podchytený obrat na danej predajni. K dekádnym listom sú pripojené aj dodacie listy. Dekádny hárok s prílohami je doručovaný do učitárne, kedy tieto sú vyhotovené vedúcimi predajní. Tieto doklady sa zaevidujú a dodacie listy sa posielajú naspäť do predajne, pretože originály musia byť na predajni. Účtovnému oddeleniu sú zároveň posielané dodacie listy od dodávateľov či už cudzích alebo z ich distribučnej siete. Dodacie listy od dodávateľov sa porovnávajú s dodacími listami z predajne. Ak tam niečo neseďí, je problém, ktorý je nutné vykonzultovať. Keďže dekádné listy vyhotovuje vedúci predajne, pridelená účtovníčka mu zavolá, nakoľko dodacie listy v origináli boli vrátené na predajňu a vec sa rieši. Ak ide len o matematický problém napr. pri sčítaní, tak sa vec ihneď vyrieši. Ak vznikne iný problém, ktorý sa vykonzultovať nedá, tak si vec musí vyriešiť vedúci predajne. Účtovné doklady si prvotne preverí vedúci predajne a tak sa spracujú dekádné listy. Takouto kontrolou zisťujú, či dodávateľ dodal výrobky do predajne, či ich predajňa skutočne dostala. Tržby prechádzajú cez pokladňu, ktorá tržbu nahráva a eviduje v pamäti. Na konci mesiaca vedúci urobí sumár tržby. Mesačnú uzávierku potom odovzdá na centráru, kde sa tržba zúčtuje. Vedúci predajne robí aj dennú uzávierku, ktorú lepí do pokladničnej knihy. Súčet musí sedieť s mesačnou uzávierkou. Denníky dekádného vyúčtovania s podpisom vedúceho predajne sa zakladajú do zväzkov, ktoré zostávajú v predajni, aby o tom mal prehľad vedúci. Na odsúhlasenke vedúci podpisom potvrdzuje správnosť konečného stavu zásob, kde sa eviduje aj dátum. Odsúhlasenka sa robí na konci mesiaca a kopíruje výsledky denníka dekádného zúčtovania. Odsúhlasenka však nie je samostatný doklad a nemá žiadnu funkciu, pretože je v ňom len výsledok stavu v predajni po sčítaní troch dekád a jednotlivých položiek. Pomáha pri zaúčtovaní za každý mesiac. Odsúhlasenka vyjadruje stav zásob za každý mesiac na tej ktorej predajni. Predajnú cenu tovaru si vypočítava vedúci predajne z aktuálnej ceny tovaru, k čomu sa pridáva marža, ktorá je vopred zo strany ústredia pevne stanovená. Pri tovaroch z distribučných skladov žalobcu sa cenu tovaru nevypočítava, tá je už stanovená. Precenenie robí vedúci predajne. Vystaví o tom konkrétny doklad, ktorý sa pripojí do dekádných háčkov a tak sa zníži hodnota zásob. Precenenie sa uskutočňuje v súlade s centrálnym obežníkom. Vedúci môže znížiť cenu tovaru alebo odpísať zásoby u tovaru, ktorý sa kazí. Napočítanie údajov z dekádných háčkov do elektronickej formy sa deje na ekonomickom úseku. Pokiaľ vedúci predajne obdrží odsúhlasenku a vráti ju nepodpísanú, má sa za to, že nemá proti jej obsahu žiadnu výhradu, pretože odsúhlasenka odzrkadľuje tri dekádné listiny, ktoré vedúci predajne sám vyhotovil. Na odsúhlasenke sa objaví len výsledok za tri dekády. Ak však vedúci predajne nesúhlasí a rozporuje údaj na odsúhlasenke, vtedy sa s tým na centrále zaoberajú. Ide napr. o situáciu, ak na predajňu nebol dodaný tovar alebo bol dodaný iný tovar a podobne. K nárastu stavu zásob na predajni sa vyjadriť nevie, pretože je účtovníčkou a jej profesiou je skontrolovať účtovný stav, aby bol

tovar na predajni riadne zaúčtovaný a podklady sedeli. Nevie sa vyjadriť ani k tomu, kto zodpovedá za rast stavu zásob. Súhlasí s tým, že na malú predajňu v U. je zistený schodok vysoký, ale k príčinám sa vyjadriť nevie. Zdôrazňuje, že pokiaľ žalovaná nesúhlasila s obsahom odsúhlasenky, ktorá je len odrazom jednotlivých dekád, mala údaj rozporovať a napísať, s čím nesúhlasí. V tejto súvislosti sa mala telefonicky spojiť s účtovníčkou a riešiť konkrétne problematické položky. Funkcia inšpektora spočíva v tom, že zabezpečuje chod na predajni, s dokladmi neprichádza do styku.

13. Svedkyňa v ďalšom bližšie upresnila, že odsúhlasenka je rekapitulačný doklad, na ktorom je uvedená hodnota konečného stavu zásob k určitému dátumu. Ten dátum je vždy posledný deň daného mesiaca, ale hodnota sa vypočítava z jednotlivých dekádných hárkov a hodnota na odsúhlasenke je výslednou hodnotou, ktorá sa skladá z jednotlivých dokladov, ktoré sú uvedené na dekádnom hároku. Dekádny hárok vypisuje vždy obsluha na predajni, buď vedúca alebo zástupkyňa a všetky jednotlivé dekáadne hárkové sú podpísané. To, že nie je podpísaná odsúhlasenka ešte nehovorí o tom, že sa nejedná o skutočný stav zásob. Iba u žalobcu existovala taká prax, že sa vždy posielala po uzavretí daného mesiaca na predajňu ako doklad, ktorý mala spätne zaslať vedúca predajne naspäť do centrálne na potvrdenie, že tento mesiac je uzavretý. Tento systém slúžil na to, že umožňoval, aby vedúci predajne mohol okamžite riešiť problém, ak nastal. K opravám v denníku dekádného vyúčtovania, ktorý je ručne písaný a sú v ňom viaceré opravy a škrtky svedkyňa uviedla, že napr. v denníku z 11. marca je v stĺpci 5 zaznamenaná dodávka nealkoholického nápoja, ktorá je z distribučných skladov žalobcu, ale v uvedenom stĺpci sa majú zaznamenávať iba dodávky od priamych dodávateľov. Preto sa poznámka vyškrtla a text sa presunul sa to do stĺpca 8 medzi zásoby vnútropodnikové. V stĺpci 6 bola pôvodne zapísaná suma v nákupnej cene 206,13 Eur dodávateľa od priameho dodávateľ C., ale táto hodnota nezodpovedala hodnote, ktorá bola uvedená na dodacích listoch, tak bola korigovaná na sumu 217,89 Eur. Z hárkov vidno, že žalovaná nákupné ceny zapisovala, ale až taký dôraz na ne nekládla, tak došlo k tomu, že na centrále boli skorigované na hodnotu, ktorá bola uvedená na dodacom liste, ktoré boli aj fakturované. Opravy vykonávala účtovníčka, ktorej bola predajňa priradená.

14. Svedkyňa I. K. uviedla, že asi 20 rokov pracovala v predajni potravín v U.. Po nej prevzala predajňu dcéra V. Y.Á., ktorá tam robila sama 4 roky a odišla z dôvodu, že mala v predajni schodok vo výške 6 638,78 Eur (200 000,- Sk). V predajni bol trezor, od ktorého boli dva kľúče a jeden mala uschovaný doma. Keď sa dozvedela, že došlo ku krádeži vlámaním do predajne, kde pracovali žalované, kedy bol otvorený trezor si spomenula, že má ďalší kľúč od trezoru a ten odniesla žalovanej 2/. Žiadne iné kľúče od predajne nemá. V období, keď v predajni pracovala jej dcéra, nedošlo ku žiadnemu vlámaniu sa do predajne, avšak predtým, keď pracovala v predajni ona, došlo k viacerým krádežiam vlámaním. Po tomto sa vždy vykonala inventúra.

15. Svedkyňa S. I. potvrdila, že pracuje u žalobcu 13 rokov, z toho 8 rokov ako inventúrníčka. Mala pridelenú predajňu potravín v Obci U.. O tom, kde sa vykoná inventúra rozhoduje vedúca Z. K.. Vykonala inventúru dňa 02.05.2011 v tejto predajni v čase, keď tam pracovali žalované. O tom, že sa vykoná inventúra, sa inventúrníčky dozvedia deň predtým. Tak bolo aj v tomto prípade. Inventúra vykonala s kolegyňou. Ona vykonala inventúru v predajni a kolegyňa v sklade. Jedna zo žalovaných vykonávala inventúru s ňou a druhá s kolegyňou. Pracovníčka predajne vždy hlási tovar, ktorý sa nachádza v predajni a ona ho zapisuje do účtovných hárkov. Účtovné hárkové sa vždy vyhotovujú v dvoch vyhotoveniach. Prvopis sa doručí centrále a kópia ostáva v predajni. Jednotlivé položky v účtovnom hároku spolu s kolegyňou inventúrníčkou sčítali a v predajni vedúca a predavačka tiež sčítali jednotlivé položky na kópii účtovného hároku. Potom sa stretli a údaje si navzájom odsúhlasili. Matematický výsledok s inventúrnym hárkom sa následne odovzdal do učtarne, ktorá urobila porovnanie účtovnej evidencie s fyzickým stavom zásob. Na záver inventúry sa ešte prekontroluje celá predajňa, aby sa zistilo, či všetok tovar bol zapísaný a či náhodou nedošlo k vynechaniu niektorého regálu alebo či sa nejaký tovar nezapočítal. Takto sa postupuje v každom jednom prípade. Nevie sa vyjadriť k tomu, koľko tovaru sa zmestí do predajne v U., ale môže potvrdiť, že predajňa bola malá a boli tam aj malé skladové priestory.

16. Svedkyňa F. C. vypovedala, že od roku 2010 pracuje ako inventúrníčka u žalobcu. Vykonávala inventúru v predajni U. 02.05.2011. Na priebeh inventúry si už nepamätá a nevie ani, či to bola riadna inventúra na základe plánu inventúr alebo išlo o inventúru mimoriadnu. Predajňu si pamätá, pretože tam bola už viackrát, predajňa je väčšia a sklad menší. Môže potvrdiť, že do skladu by sa 30 palet nezmestilo. K výške hodnoty jednej palety sa vyjadriť nevie.

17. Svedkyňa Z. K. poukázala na to, že pracuje ako vedúca inventúrnikov u žalobcu od roku 2010, predtým vykonávala funkciu zástupkyne vedúcej inventúrnikov. U žalobcu je zamestnaná od roku 1998. Na inventúru z roku 2011 v predajni v U. si nepamätá. Inventúru nevykonávala, ona robí plán inventúr, kedy zariaďuje, kde bude inventúra a kto ju bude vykonávať. Inventúra v predajni v U. bola plánovaná, nakoľko takéto inventúry sa vykonávajú vždy, keď inšpektor nahlási, že dôjde k zmene vedúceho alebo jeho zástupcu, čo bol tento prípad, keďže odchádzala vedúca predajne. Po vykonaní inventúry, pokiaľ je schodok, vypočíta sa hrubý schodok, ktorý spočíva v tom, že sa spočítajú zásoby tovaru na predajni, odpočíta sa norma strát a to sa odsúhlasí s vedúcim predajne. Následne sa vypočíta čistý schodok. Norma strát činí 1% u ovocia a zeleniny, 2% u mäsa a mäsových výrobkov a u ostatného tovaru 0,25% z obratu. Ďalšie prepočty robí účtáreň, ktorá okrem iného berie do úvahy aj tovar vydaný na faktúru, ktorý nebol ešte zaplatený alebo tovar, ktorý prevzali dealeri a tiež ešte nezaplatili. V zázname z vykonanej inventarizácie tovarových zásob od 14.06. do 02.05.2011 bol už započítaný po odsúhlasení tovar predávaný na faktúru a u dealerov. Pokiaľ v predajni dôjde ku krádeži vlámaním, to sa oznamuje inšpektorovi, na technický úsek ako aj na inventúrne oddelenie. O inventúru žiada vždy vedúci predajne. Svedkyňa zdôraznila, že v prípade, že by jej oddelenie bolo požadované o vykonanie inventúry, inventúru by určite vykonali. Po vlámaní do predajne v U. o vykonanie inventúry požiadaní neboli.

18. Znalčka V. J. N. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo a kontroling uviedla, že v plnom rozsahu potvrdzuje obsah znaleckého posudku č. X/XXXX, ktorý vo veci vypracovala. Išlo o zložitý znalecký posudok na základe rozsiahlych otázok, avšak konštatuje, že u žalobcu je vedené účtovníctvo na veľmi dobrej úrovni, čo umožnilo na položené otázky odpovedať. S veľmi drobnými rozdielmi potvrdzuje závery schodku, ku ktorým dospel žalobca. Zotrúva aj na záveroch bodu 3.3 k otázke, aká bola príčina stúpania hodnoty skladových zásob, teda či došlo k stúpaniu hodnoty skladových pribúdajúcim objemom fyzických zásob tovaru alebo zvyšovaním obchodnej marže, cien tovaru alebo z iných dôvodov. Aby vedela dať odpoveď na túto otázku, zvolila vylučovaciu metódu. Porovnávala mesačné hodnoty skladových zásob na základe žalovanou vyhodnotených dokladov s názvom denník dekadného zúčtovania po jednotlivých mesiacoch so stavom skladových zásob v tabuľke č. 16 tak, ako dostala podklady z účtovníctva žalobcu. V jednotlivých mesiacoch vypísala rozdiel za hodnotené obdobie od 15.06.2010 až do 02.05.2011 a rozdiel bol v prospech žalovaných 97,63, tzn. že stav zásob v obchode U. mal by byť u žalovaných vo výške 33 640. Žalobca eviduje 33 737. Všetky jednotlivé príjmy, či už od cudzích dodávateľov preberala zamestnankyňa v obchode, podpisovala každý pohyb osobne, čiže tým pádom mohla potvrdiť, že to súhlasí so skladovým stavom zásob. V dvoch prípadoch nebola odsúhlasenka podpísaná z toho dôvodu, že sa zvyšujú skladové zásoby. Avšak všetky pohyby, ktoré boli evidované, prepočítala na základe denníka dekadného zúčtovania, z ktorých denníkov tieto údaje čerpana. Čo sa týka príčin stúpania hodnoty skladových zásob skúmala možnosti napr. prirodzené príbytky alebo expiráciu tovaru, straty z preceňovania. Stúpanie hodnoty skladových zásob mohli zapríčiniť ešte prirodzené úbytky, keď by napr. pokazené mäso žalobca neriešil v štatúte alebo vo vnútorných predpisoch. Mala k dispozícii vnútorné predpisy žalobcu, ktoré riešili prirodzené úbytky a pri inventarizácii sa odpočítali percentuálne spolu s expiráciou tovaru. Žalovaná do denníka dekadného zúčtovania sama zapisovala a odpočítavala zo skladových zásob, ak bol tovar vrátený po expirácii. Zistila, že žalovaná položkovite odpisovala na základe dokladov a odpočítavala straty z precenenia a ak niečo predávala v akciách, uvádzala v dekadnom hlásení s označením plus, keď bola vyššia cena alebo mínusom pripočítavala príslušné údaje, čiže všetky objektívne príčiny boli riadne poriešené buď pri inventúre odpočítaním prirodzených úbytkov alebo žalovaná sama do dekadného hlásenia napísala niektoré korekcie. Ďalej skúmala podľa výstižne položenej otázky, či hodnota skladových zásob nevystupovala zvýšením ceny. Aby vedela dať vyčerpávajúcu odpoveď prepočítala od 15.06.2010 až do 30.04.2011 každý mesiac zvlášť v tabuľke č. 17 obchodné marže na každé obdobie, tzn. že porovnávala predajné ceny s nákupnými cenami. Predajné ceny a nákupné ceny čerpana tiež z dekadného hlásenia, čo vystavila žalovaná. V tabuľke č. 18 urobila rekapituláciu na obchodnú maržu a na základe rekapitulácie dospela k takému výsledku, že obchodná marža sa pohybovala za to obdobie od 33 až do 39 %, tzn. že mesačne so 7 %-ným rozdielom. Potom urobila aritmetický priemer, koľko je príjem a výdaj, čo spriemerovala a zhruba 7 % činilo mesačne rozdiel, čo je len 610,-Eur. V tejto otázke potom urobila hodnotenie. Výrazné zmeny zvýšením ceny neboli a z toho vyplýva, že tovar, keď bol prijatý a neprešiel medzi skladové zásoby a neprišli peniaze do spoločnosti cez registračnú pokladňu, vzniklo manko. K materiálom, ktoré vypýtala od spoločnosti CBA a neboli v spise, bola analytická evidencia a evidencia tržieb. Požičané materiály vrátila a tie, ktoré použila ku spracovaniu znaleckého posudku sú odfotené a tvoria prílohu znaleckého posudku. Boli aj doklady, ktoré slúžili len na overenie a tie bez vyhotovenia kópie po overení správnosti údajov vrátila.

Žiadala aj inventarizačný zápis z predchádzajúcej inventúry, výstupy z účtovníctva, konkrétne odvody z tržieb v hotovosti, výpisy pohybu na účte č. XXXXX - t. j. peniaze tzv. „na ceste“, nakoľko potrebovala skontrolovať, ako prebiehalo zúčtovanie týchto položiek, keď ešte nebol potvrdený príjem tovarov alebo peňazí. Napr. žalovaná odovzdávala mesačne odvod tržieb určitým osobám (Ď., U., I. a podobne) a je zrejmé z dokladu na strane 35, že žalovaná takto odvieďa 9 882,67 Eur dňa 02.05.2011. Potrebovala zistiť, ako takéto peniaze zaúčtovala spoločnosť CBA. Tieto peniaze „na ceste“ skontrolovala z analytiky spoločnosti CBA. Zo znaleckého posudku možno zistiť, že žalobca zaúčtoval tieto finančné prostriedky. Pásková tržba v tomto období bola 10 248,42 Eur, ktorá sa zhoduje s tým čo je uvedené v rámci mesačnej uzávierky, je to rovnaká suma. Túto skutočnosť využila aj v znaleckom posudku, keď v kapitole 2.1.1 hodnotila schodok v pokladnici predajne U. za obdobie apríl 2011 podľa predchádzajúcich dokladov, ktoré dostala od žalobcu. Pásková tržba je 10 248,42 Eur a odvodené tržby sú v hodnote 11 971,14 Eur, rozdiel v prospech žalovanej činí 614,15 Eur, tzn. že za obdobie apríl 2011 p. Č. odvieďa o 1 722,72 Eur vyššiu tržbu vrátane stravných lístkov. Takýmto spôsobom hodnotila všetky účtovné obdobia od 15.06.2010 až do 30.04.2011. Porovnávala každú jednu položku, avšak nie s dodacím listom, pretože tie sú archivované na jednotlivých predajniach a ich vybratie by bolo časovo náročné, takže sa uspokojila s tým, že vyhodnotila za jednotlivé mesiace skladové zásoby na základe denníku dekádneho zúčtovania, ktorý dokument vypracovala vlastnoručne sama žalovaná. Následne na to odsúhlasovali s účtovníčkou žalobcu jednotlivé vstupy a výstupy do toho denníka a keďže to odsúhlasila samotná žalovaná, tak uvedené sa s uvedeným údajom uspokojila.

19. Znalkyňa ďalej uviedla, že v kapitole 2.1 vyhodnotila skutočný stav zistený inventúrou, ktorý bol nižší ako evidovaný účtovný stav a rozdiel medzi týmito stavmi nebol preukázaný žiadnym iným účtovným záznamom, tzn. že vzniklo na základe inventarizácie schodok, lebo stav zásob bol nižší ako má v evidencii žalobca. Schodok potom bol zredukovaný na predajné ceny. Ďalej, hoci to nie je predmetom tohto sporu zisťovala, aký bol rozdiel v pokladni, pričom konzultovala v spoločnosti CBA, že našla rozdiel v pokladni vo výške 3 865,10 Eur. Potom ešte odpočítala odvod, ktorý žalovaná odvádzala pred inventarizáciou 30.04.2011 a schodok v pokladni vyčíslila vo výške 1 867,47 Eur. V učitárni však zistila, že tento problém nemusí riešiť, lebo v predajni bolo vlámanie a žalobca sa nezaoberal schodkom v pokladni, len tovarovým. Poznamenáva, že schodok na tržbe nesúvisí s celkovým schodkom na predajni, lebo schodok na tovare vznikne tak, že existuje príjem na predajňu, výdaj z predajne a čo je na sklade, tak to je fyzický stav. Na základe denníkov CBA sa účtuje tiež príjem, koľko sa zaúčtovalo do príjmu, výdaju a rozdiel. Ten rozdiel je schodok. Schodok v pokladni ide cez páskovú tržbu. Odovzdanie páskových tržieb je v tabuľke č. 15, rozdiel je schodok v pokladni, čo však žalobca nežaloval z dôvodu vlámania. Pri vypočítaní schodku na predajni vždy porovnávala páskovú tržbu, lebo podľa páskovej tržby sa vychádzalo z tovarových zásob. Čo prešlo cez pokladňu, cez tzv. páskovú tržbu, to sa z tovaru vždy odpočítalo. Páskovú tržbu porovnávala so stavom zásob, teda to čo prešlo ako tovar cez páskovú tržbu, tak o to sa musel znížiť stav zásob. Vypočítala stav zásob na základe účtovnej evidencie k jednotlivým uzávierkovým termínom. V tabuľke č. 2 znaleckého posudku vyplýva skutočný stav na sklade v maloobchodných cenách 14 640,12 Eur, čo vyplýva predchádzajúcej inventúry, kvôli čomu ju vyžiadala od žalovaného. Skladové zásoby potvrdila podpisom na začiatku inventarizácie žalovaná. Príjem tovaru do 15.06.2010 je v príloha č. 9 a je v hodnote 622,42 Eur, čo je uvedené v denníku dekádneho zúčtovania, ktorý vypracovala žalovaná, vnútropodnikové presuny boli 189,14 Eur, čo tiež zaznačila sama žalovaná. Precenenie bolo 8,89 Eur, príjem tovaru bol do 30.06.2010, vnútropodnikové presuny do 30. júna, čo vyplýva z ďalšieho dekádneho zúčtovania, predaj na úver podľa vystavených faktúr 103,93 Eur. Vzala do úvahy aj páskovú tržbu, čo odpočítala, lebo to malo byť zaúčtované, ďalej to, čo bolo predané a čo bolo zaplatené, všetko v predajných cenách a takýmto spôsobom postupovala pri vyhodnotení. Rozdiel sa mal nachádzať na sklade. Takto prepočítala celé účtovné obdobie. Nevychádzala z odsúhlaseníek, ale vykonala vlastný prepočet, kedy čerpala z denníkov dekádneho zúčtovania, ktoré vystavovala sama žalovaná a ktoré podpísala a samozrejme z páskovej tržby, čo je doklad o predaji, ktorý prechádza cez počítač. Rozdiel by mal byť na sklade.

20. Znalkyňa záverom uviedla, že v plnom rozsahu trvá na skutočnostiach, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku č. X/XXXX s úpravou Dodatku č. 1 k znaleckému posudku a potvrdzuje manko a schodok v celkovej hodnote 12 407,55 Eur. Evidovaný bol účtovný stav 33 280,42 Eur. Skutočný stav zistený inventúrou bol 13 626,87 Eur. Manko je rozdiel medzi účtovným stavom a inventúrou zistenou hodnotou a to 19 653,55 Eur. Túto sumu upravila koeficientom za hodnotené obdobie, čo je 35,34. Tento koeficient použila zo znaleckého posudku, kde ho vypočítala po jednotlivých mesiacoch a potom urobila priemer z jednotlivých mesačných koeficientov. Tento koeficient obsahuje maržu a DPH. Tým pádom

upravila manko vo výške 19 653,55 Eur a to z toho dôvodu, že táto cena obsahovala aj maržu aj DPH. Tak zredukovala len na nákupnú cenu. Po prepočítaní schodok vyčíslila sumou 12 707,99 Eur. Potom odpočítala normospotrebu za dosiahnuté tržby, za nákup ovocia a zeleniny podľa kazivosti, nákupu mäsa a mäsových výrobkov a manko je rozdiel po odpočítaní normospotreby v nákupnej cene a činí 12 407,55 Eur.

21. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, pracovnou zmluvou, dodatkom k pracovnej zmluve, dohodou o hmotnej zodpovednosti, popisom pracovnej činnosti žalovanej 1/, dohodou o skončení pracovného pomeru žalovanej 1/, pracovnou zmluvou žalovanej 2/, dodatkom k pracovnej zmluve a dohodou o hmotnej zodpovednosti žalovanej 2/, výpisom z obchodného registra, záznamom z vykonania inventarizácie, inventúrnym hárkom, dokladom o prijíme, výzvou na úhradu dlhu, vyčíslením škody, faktúrou, výpočtom škody, odsúhlasenkami, vyčíslením škody, uznesením o začatí trestného stíhania, vyjadrením Obvodného oddelenia PZ Lučenec, žiadosťou žalovaných, vyjadrením žalobcu, stanovením normy prirodzených úbytkov, znaleckým posudkom, záznamom z vykonanej inventarizácie, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, dohodou o hmotnej zodpovednosti Ing. N. I., zmluvou o predaji podniku, vyjadrením, hlásením škodovej udalosti, vyčíslením škody, vyjadrením Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. ku škodovej udalosti, dodatkom č. I. 1 k znaleckému posudku, vyjadrením žalovaných k dodatku znaleckého posudku, vyjadrením právneho zástupcu a denníkom dekadného zúčtovania.

22. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalované 1/, 2/ na základe pracovných zmlúv uzavretých so žalobcom pracovali na predajnom mieste v U. - hospodárske stredisko XXXX a to žalovaná 1/ od 02.07.2009 a žalovaná 2/ od 01.02.2009. Súčasťou dojednaných pracovných podmienok bol aj príkaz na dodržanie podmienok v zmysle poisťovnej zmluvy zo dňa 14.06.2010. V inventúrnom období od 14.06.2010 do 02.05.2011 žalovaná 1/ pracovala ako vedúca predajne a žalovaná 2/ ako predavačka - pokladnička a to na základe pracovných zmlúv a ich doplnkov uzavretých so žalobcom. Vzhľadom na skutočnosť, že pri výkone dojednanej práce boli obom žalovaným zverované hodnoty, ktoré boli povinné vyúčtovať, žalobca s nimi dojednal v zmysle Zákonníka práce dohody o spoločnej hmotnej zodpovednosti s doložkami o spoločnej hmotnej zodpovednosti dňa 14.06.2010. Dňa 02.05.2011 bola za inventúrne obdobie od 14.06.2010 do 02.05.2011 vykonaná inventarizácia hodnôt zverených obom žalovaným na vyúčtovanie. Vykonanou inventarizáciou bol na všetkých hodnotách, zverených žalovaným na vyúčtovanie, nachádzajúcich sa v predajni potravín žalobcu v B. U. (G. Č.. XXXX) zistený rozdiel medzi účtovným stavom tovaru zvereného na vyúčtovanie a hodnotou zisteného fyzického stavu na predajni vo výške 20 110,93 Eur. Zistený rozdiel tzv. hrubý schodok žalobca upravil najprv na nákupné ceny, potom v zmysle vnútropodnikového predpisu pre násobenie koeficientmi normových strát na netto sumu 12 512,69 Eur. Žalované 1/, 2/ ako hmotne zodpovedné zamestnankyne boli na uvedený schodok upozornené, pričom žalobca vyčíslil ich podiel na vzniknutom schodku v súlade s § 189 ods. 2, 3 Zákonníka práce, kedy podiel bol vyrátaný podľa priemerného zárobku. Žalobca vyčíslil podiel žalovanej 2/ na schodku sumou 402,75 Eur a u žalovanej 1/ ako vedúcej predajne bol vyčíslený jej podiel na schodku vo výške zvyšku škody v sume 12 109,94 Eur. Žalované boli vyzvané na úhradu schodku. Nakoľko však žalované dlh z tohto dôvodu neuhradili, žalobca sa obrátil s návrhom na náhradu škody na súd.

23. Podľa čl. 5 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce zamestnanci a zamestnávateľia sú povinní riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov.

24. Podľa § 177 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie.

25. Podľa § 178 ods. 1, 2 Zákonníka práce zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu. Ak hrozí škoda, zamestnanec je povinný na ňu upozorniť vedúceho zamestnanca. Ak je na odvrátenie škody hroziacej zamestnávateľovi neodkladne potrebný zákrok, je povinný zakročiť. Túto povinnosť nemá, ak mu v tom bránia dôležité okolnosti alebo ak by tým vystavil vážnemu ohrozeniu seba alebo ostatných zamestnancov, alebo blízke osoby. Ak zamestnanec zistí, že nemá utvorené potrebné pracovné podmienky, je povinný oznámiť to vedúcemu zamestnancovi.

26. Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

27. Podľa § 182 ods. 1, 3 Zákonníka práce ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť). Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

28. Podľa § 187 Zákonníka práce ak škodu spôsobil porušením povinností aj zamestnávateľ, zamestnanec uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia. Ak zodpovedá zamestnávateľovi za škodu niekoľko zamestnancov, každý z nich uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

29. Podľa § 189 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za schodok alebo za stratu predmetov, je povinný nahradiť schodok alebo stratu v plnej sume. Pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým zamestnancom určí podiel náhrady podľa pomeru ich priemerných zárobkov, pričom zárobok ich vedúceho a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej sume. Podiel náhrady určený podľa odseku 2 nesmie u jednotlivých zamestnancov s výnimkou vedúceho a jeho zástupcu presiahnuť sumu rovnajúcu sa ich priemernému mesačnému zárobku pred vznikom škody. Ak sa takto určenými podielmi neuhradí celá škoda, zvyšok je povinný uhradiť vedúci a jeho zástupca podľa pomeru svojich priemerných zárobkov.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 10c citovanej vyhlášky ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

33. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal vyjadrením žalovaných, ktoré od začiatku konania dôrazne poukazovali na to, že nezapríčinili schodok a najmä nesúhlasili s vyčíslenou výškou schodku, ktorú považovali za nereálnu. Žalované zdôrazňovali, že neporušili svoje pracovné povinnosti, a preto ak aj vznikol schodok, tento nemohol byť vo výške ustálenej žalobcom a to už ani z toho dôvodu, že podľa výšky schodku by musel absentovať veľký rozsah tovaru, čo vzhľadom k veľkosti predajne nie je reálne možné okrem iného aj preto, že predajňa sa nachádza v ekonomicky veľmi slabej lokalite, preto sa v predajni objednával len tovar bežnej spotreby nízkej predajnej ceny. Tiež žalované žiadali prihliadnuť na okolnosť, že predajňa nebola dobre zabezpečená, na ktorú skutočnosť opakovane upozorňovali svojho bezprostredného nadriadeného, ktorým bol inšpektor maloobchodných jednotiek. K náprave nedošlo, výsledkom čoho bolo vlámanie do predajne v nočných hodinách z 22. na 23. 09. 2010, čomu predchádzal pokus krádeže vlámaním v auguste toho istého roka. Pri vlámaní boli odcudzené peniaze z tržby, ceniny vo forme stravných lístkov ako aj tovar, čo pri uplatnení náhrady škody po vykonanej inventúre nebolo zohľadnené, keďže inventúra nebola vykonaná. Žalovaná 1/ v tejto súvislosti zdôrazňovala, že v uvedenej dobe bola práceneschopná, v predajni nemala zástupkyňu a preto o inventúru mal požiadať nadriadený inšpektor maloobchodných jednotiek, ktorý si zanedbal túto povinnosť. Na uvedené skutočnosti žiadali prihliadnuť.

34. Súd v tejto súvislosti vykonaným dokazovaným zistil, že skutočne v predajni došlo ku krádeži vlámaním, kedy bez pochybností došlo k strate peňazí a stravných lístkov, čo vyplýva aj z vyšetrovacieho

spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru W.: B. XXXX/X-B.-W.-XXXX. Ako však vyplynulo z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu a tiež zo znaleckého posudku, predmetom schodku nebolo manko na finančných prostriedkov vrátane cenín určených na vyúčtovanie, ale len schodok na tovarových zásobách. Čo sa týka prevedenej inventarizácie tovarových zásob bolo zistené, že na maloobchodnej prevádzke žalobcu, hospodárske stredisko Trenč, bola vykonaná inventarizácia za inventúrne obdobie od 14.06.2010 do 02.05.2011, ktorú vykonávali inventúrníčky S. I. Z. F. C. spoločne s oboma žalovanými, ktoré sa podieľali na prekontrolovaní zisteného stavu, ktorú skutočnosť žalované nenamietali. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX zo dňa 25.09.2015 znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo a kontroling V. J. N., jeho dodatku č. X C. Č. X/XXXX zo dňa 12.07.2016 a z výsluchu znalkyne bolo jednoznačne zistené, že v uvedenej predajni na tovarových zásobách vznikol schodok vo výške 12 407,55 Eur. Znalkyňa sa podrobne zaoberala otázkou vzniku schodku, pričom preskúmala aj námietku žalovaných, že nie je reálny nárast u žalobcu evidovaných tovarových zásob. Znalkyňa účtovný nárast tovarových zásob jednoznačne potvrdila. Vylúčila pritom ako možnú príčinu príčin prirodzené príbytky alebo expiráciu tovaru a straty z preceňovania. Uviedla, že žalobca riešil vo vnútro podnikovom predpise prirodzené úbytky a pri inventarizácii sa odpočítali percentuálne spolu s expiráciou tovaru. Žalovaná do denníka dekadného zúčtovania sama zapisovala a odpočítavala zo skladových zásob, ak bol tovar vrátený po expirácii, straty z precenenia vplyvom akcií, ktoré objektívne príčiny boli následne poriešené buď pri inventúre odpočítaním prirodzených úbytkov alebo žalovaná do dekadného hlásenia zapísala príslušné korekcie. Norma strát u ovocia, zeleniny, mäsa a mäsových výrobkov a ostatného tovaru potvrdila aj svedkyňa Z. K., vedúca inventúrníkov. Znalecký posudok sa zaoberal aj skúmaním otázky prípadného zvýšenia hodnoty skladových zásob zvýšením ceny. Znalkyňa prepočítala od 15.06.2010 až do 30.04.2011 za každý mesiac zvlášť obchodné marže porovnávaním predajných cien s nákupnými cenami a nekonštatovala výrazné zmeny zvýšením cien. Preto dospela k záveru, že tovar, keď bol prijatý a neprešiel medzi skladové zásoby a tiež peniaze neprišli cez registračnú pokladňu, vzniklo manko. Znalkyňa sa tiež vysporiadala s tvrdením žalovaných, že žalovaná 1/ ako vedúca predajne nepodpísala všetky odsúhlasenky konečného stavu zásob na predajni, ktorý sa vyhotovoval na konci príslušného mesiaca z dôvodu, že nesúhlasila so zistenou výškou stavu zásob vypracovaných účtovníčkou žalobcu. V tejto súvislosti bolo výpoveďou svedkyne H.. Ž. D. vysvetlené, že odsúhlasenka je rekapitulačný doklad, na ktorom je uvedená hodnota konečného stavu zásob k určitému dátumu. Tým dátumom je vždy posledný deň daného mesiaca a vychádza sa z jednotlivých dekadných hárkov, kedy na odsúhlasenke je vyznačená výsledná hodnotou vypočítaná z dekadného hároku. Dekadný hárok vypisuje vždy vedúca alebo zástupkyňa na predajni a všetky dekadné hácky sú podpísané. To, že nie je podpísaná odsúhlasenka ešte nehovorí o tom, že sa nejedná o skutočný stav zásob. Prax zavedená u žalobcu, že po uzavretí daného mesiaca sa na predajňu zaslala odsúhlasenka ako doklad, ktorý mala späť zaslať vedúca predajne naspäť do centrály na potvrdenie uzávierky mesiac slúžil na to, aby vedúci predajne mohol urýchlene riešiť prípadný problém. K opravám v denníku dekadného vyúčtovania svedkyňa vysvetlila aj na súdom náhodile vybratom príklade, že korekcie sa robili len výlučne z administratívnych príčin, ako bol zápis v zlej kolónke alebo došlo k oprave ceny tovaru podľa dodacích listov. Svedkyňa V. Y., účtovníčka, uviedla, že pokiaľ žalovaná 1/ ako vedúca predajne nesúhlasila s účtovným stavom v súvislosti s odsúhlasenkou, mohla toto riešiť aj telefonicky tak, ako to bol bežný postup aplikovaný u ostatných vedúcich predajní.

35. Po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov súd dospel k záveru, že v inventúrnom období od 14.06.2010 do 02.05.2011 vznikol v predajni žalobcu v Obci U. schodok na tovarových zásobách vo výške 12 407,55 Eur. Nakoľko žalobca uplatňoval podaným návrhom náhradu škody titulom schodku v sume 12 512,69 Eur a vzal späť návrh čo do sumy 105,14 Eur, súd konanie čo do sumy 105,14 Eur zastavil.

36. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vyhodnotil zodpovednosť žalovaných za schodok. V zmysle Zákonníka práce je zodpovednosť zamestnanca za schodok podľa § 182 Zákonníka práce osobitným typom zodpovednosti. Formálnou podmienkou jej uplatnenia okrem vzniku škody titulom schodku je písomná dohoda o hmotnej zodpovednosti, ktorej existenciu žalobca preukázal, kedy táto dohoda o hmotnej zodpovednosti bola vyhotovená v súlade so zákonom v písomnej forme, bola prílohou pracovnej zmluvy oboch žalovaných, pričom pracovné zmluvy ako aj dohody o hmotnej zodpovednosti mali všetky náležitosti a boli riadne žalovanými podpísané. Uvedenú skutočnosť žalované ani nepopierali. Z pripojených dohôd o hmotnej zodpovednosti súd konštatoval, že išlo o spoločnú hmotnú zodpovednosť podľa § 182 ods. 1 veta druhá Zákonníka práce, ktorá skutočnosť tiež nebola

medzi účastníkmi sporná. Preto súd postupoval v tomto smere v zmysle § 186 ods. 2 CSP na základe zhodného tvrdenia strán.

37. Žalobca s poukazom na existenciu schodku v preukázanej výške 12 512,69 Eur a splnenia podmienok § 182 Zákonníka práce v zmysle § 189 ods. 2, 3 Zákonníka práce určil podiel náhrady žalovaných podľa pomeru ich priemerných zárobkov, pričom z dôvodu, že náhrada určená podľa § 189 ods. 2 Zákonníka práce presiahla sumu rovnajúcu sa priemernému mesačnému zárobku žalovaných, zvyšok žiadal uhradiť od žalovanej 1/ ako vedúcej prevádzky. Žalobca tak žiadal zaviazať žalovanú 1/ na zaplatenie sumy 12 109,94 Eur a žalovanú 2/ na zaplatenie sumy 402,75 Eur, kedy v súvislosti s výpočtom priemerného zárobku žalovanej 2/ existoval medzi sporovými stranami konsenzus.

38. Pri určení podielu náhrady žalovaných na schodku sa súd zaoberal tzv. liberačnými dôvodmi, t. j. dôvodmi zbavenia sa zodpovednosti zamestnanca za schodok. V tejto súvislosti žalované poukázali na to, že žalobca im nevytvoril také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy. Na nedostatky mali opakovane upozorňovať svojho bezprostredného nadriadeného inšpektora maloobchodných jednotiek V. N. I., ale k náprave nedošlo. Medzi nedostatky patrila skutočnosť, že na uskladnenie peňazí a cenín nemali vytvorené žiadne podmienky. V predajni existoval trezor, ale kľúče od neho chýbali. Uskladnenie cenín vyriešila bývalá zamestnankyňa I. K., ktorá po vlámaní priniesla kľúče od trezoru. V predajni bola zásuvka, ale tiež bez kľúča. Objekt predajne nebol riadne zabezpečený pred vlámaním, kedy až po vlámaní boli zamrežované okná a tiež nesvietilo svetlo na predajni, čo inšpektorovi hlásili, hoci po 22.00 hod. sa v obci zhasnú svetlá, následkom čoho je tma. Osvetlenie predajne však ani po vlámaní nebolo riešené. Súd dokazovaním mal preukázané z výpovede svedkyne I. K., že v predajni sa nachádzajúci trezor nebol uzamykateľný, pretože kľúče neboli k dispozícii žalovaných zamestnankyň, čo potvrdil aj svedok V. N. I. Uvedený svedok tiež potvrdil, že je pravdivé tvrdenie žalovaných, že k zamrežovaniu okien na predajni došlo až po uskutočnenom vlámaní do predajne, kedy svedok pripustil, že mu žalované spomínali potrebu zabezpečiť osvetlenie predajne, čo však neriešil, lebo to patrilo do náplne práce technického oddelenia. Svedok tiež poukázal na to, že predajňa v minulosti bola napojená na pult bezpečnostnej služby, aby sa predišlo krádežiam vlámaním, teda že v čase, keď pracovali na predajni žalované, predajňa takto zabezpečená nebola. Uvedená skutočnosť bola potvrdená správou Obvodného oddelenia PZ v W. zo dňa 21.11.2012 (č. I. 127), z ktorej tiež vyplýva, že orgány polície vyslali hliadku do predajne dňa 23.09.2010 o 04.20 hod. na základe telefonického oznámenia o vlámaní. Telefonické oznámenie bolo zaznamenané o 04.16 hod. operačným dôstojníkom OR PZ W. od vodiča pekárni p. H., ktorý ju zistil počas vykládky pečiva (č. I. 130). K uvedenému prípadu vlámania z vyjadrenia svedkov, príslušníkov polície I. F. C. Z. N. K. súd zistil, že v čase ich príchodu boli dvere do predajne otvorené, pričom v obci bola veľká hmla, kedy je nutné prihliadnúť aj k tvrdeniu žalovaných, že v Obci U. je verejné osvetlenie vypnuté po 22.00 hod.. Je teda zrejmé, že z dôvodu nedostatočného zabezpečenia predajne žalobca umožnil, aby v inventúrnom období od 14.06.2010 do 02.05.2011 mohlo dôjsť ku krádeži vlámaním do predajne potravín v B. U. (R. G. Č. XXXX) a tak aj k odcudzeniu finančných prostriedkov a cenín, ktorých strata, resp. schodok nie je predmetom žaloby, avšak je reálne, že pri uvedenom delikte páchatel' (páchatelia), prípadne následne iné osoby mohli z predajne potravín odcudziť tovar a tak participovať na vzniknutom schodku na tovarových zásobách. Žalobca pritom mal objektívny poznatok, že do predajne potravín krátko predtým bol vykonaný pokus vlámania a aj v minulosti bola táto predajňa objektom viacerých vlámaní, čo preukazuje výpoveď I. K., predchádzajúcej vedúcej potravín v tejto obci. Aj svedok N. K. potvrdil, že ako príslušník polície predajňu pozná, pretože sa tam v minulosti uskutočnilo viacero vlámaní, pričom v inkriminovanej dobe v okrese W. bolo zaznamenaných viacero vlámaní do predajni potravín. So znalosťou tejto situácie mal teda žalobca vykonať účinné opatrenia, aby do maximálnej miery ochránil uvedenú predajňu potravín o to viac, že z výpovede žalovaných, ale aj V. N. I. vyplývala skutočnosť o zlej sociálnej skladbe obyvateľov obce. Žalobca teda porušil svoju prevenčnú povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 177 ods. 1 Zákonníka práce. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie R 64/1961 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk z ktorého vyplýva, že v prípadoch, kedy je dokázateľne zistené, že nedostatok bol zamestnávateľovi známy, nie je potrebné, aby ju zamestnanec ešte formálne osobitne hlásil. Porušením prevenčnej povinnosti v danej veci súd konštatoval spoluzavinenie zamestnávateľa v zmysle § 182 ods. 3 Zákonníka práce, kedy súd poukazuje na rozhodnutia R 40/1971, R 12/1976, R 27/1977 a R22/1979 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk. V tejto súvislosti je potrebné poukázať ešte na skutočnosť, že po zistení krádeže vlámaním do predajne v B. U. v noci z 22.09. na 23.09.2010 nebola v predajni potravín vykonaná mimoriadna inventúra, ktorá by zabezpečila bližšiu špecifikáciu schodku, resp. jej aktuálnej výšky na tovare. Žalovaná 1/ ako vedúca uvedenej predajne pritom poukázala na to, že v inkriminovanej dobe bola práceneschopná, čo žalobca

nespochybnil, pričom v predajni nemala zástupkyňu, pretože tam pracovala len žalovaná 2/ vo funkcii predavačky a pokladníčky na polovičný úväzok. Z uvedených dôvodov nemohla iniciovať vykonanie inventúry, kedy však mala vedomosť o tom, že žalovaná 2/ upovedomila V.. N. I. ako bezprostredne nadriadeného pracovníka vo funkcii inšpektora maloobchodných jednotiek o vlámaní a tak dôvodne predpokladala, že mimoriadnu inventúru vzhľadom k tejto situácii zariadi menovaný. Oprávnenie a zároveň povinnosť žiadať vykonanie inventarizácie vyplývalo pritom aj z pracovnej náplne menovaného zo dňa 01.06.2009. Pokiaľ si teda menovaný zamestnanec žalobcu túto povinnosť nesplnil, čo v rámci svedeckej výpovede na súde aj pripustil (strana 112 z opaku), porušil tým svoje pracovné povinnosti, ktorá skutočnosť zrejme bola aj dôvodom jeho ukončenia pracovného pomeru u žalobcu (viď. vyjadrenie V.. I., že „bol prepustený kvôli žalovaným“). Taktiež aj z výpovede uvedeného svedka vyplývalo, že riadeniu tejto prevádzkovej jednotky nevenoval dostatočnú pozornosť („mal som na starosti 15 predajní a nemôžem byť v jednej predajni stále“) a to napriek tomu, že bol bezprostredným nadriadeným žalovanej 1/, kedy táto povinnosť mu vyplývala z pracovnej náplne a žalovaná 1/ sa dostala do funkcie vedúcej predajne bez dostatočnej kvalifikácie a skúseností. Svedok pritom sám uviedol, že žalované mali v predajni „tvrdé podmienky“, lebo obec tvorí rómska komunita „a to sú problematickí zákazníci“. Nedostatky v práci nadriadeného žalovaných je preukázateľne v príčinnej súvislosti existujúcej situácie na pracovisku žalovaných, čo viedlo ku vzniku schodku.

39. Prevedeným dokazovaním teda súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola preukázaná zodpovednosť žalovaných za schodok podľa § 182 Zákonníka práce, kedy boli naplnené formálne predpoklady tejto zodpovednosti uzavretím písomnej dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorú žalobca preukázal, kedy sa jednalo o uzavretie o spoločnej hmotnej zodpovednosti. Žalobca tiež preukázal existenciu schodku na zverených hodnotách prostredníctvom záznamu z vykonanej inventarizácie tovarových zásob za inventúrne obdobie od 14.06.2010 do 02.05.2011 v maloobchodnej prevádzke žalobcu č. XXXX D. B. U., ktorej výška bola dokazovaním preukázaná a ustálená sumou 12 407,55 Eur. Nakoľko však súd zistil, že žalobca nesplnil svoje povinnosti v zmysle § 177 ods. 1 Zákonníka práce v rozpore s čl. 3 a čl. 5 Základných zásad Zákonníka práce, súd dospel k záveru, že žalobca porušil svoje povinnosti zamestnávateľa, čím došlo k zbaveniu sa zodpovednosti zamestnancov sčasti bez ich zavinenia. Súd pritom pomer spoluzavinenia žalobcu na schodku určil pomerom 20%, čo vyjadrením v absolútnych číslach činí 2 400,96 Eur (20% zo sumy 12 407,55 Eur). Vymedzenie rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa vo výške 20% určil súd s prihliadnutím na príčinnú súvislosť medzi výškou schodku a predpokladanou výškou zavinenia tretích osôb v prípade vlámania, ktoré zbavuje zodpovednosti hmotne zodpovedných zamestnancov zavinením zamestnávateľa, s prihliadnutím na nedostatky v riadiacej práci bezprostredne nadriadeného zamestnanca žalovaných, teda vytvorenia uspokojivých pracovných podmienok zamestnancov.

40. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, kedy schodok bol ustálený sumou 12 407,55 Eur, súd žalobu o náhradu škody titulom schodku zamietol čo do výšky 2 400,96 Eur.

41. Na základe takto určenej výšky náhrady škody súd zaviazal žalovanú 2/ na zaplatenie 402,75 Eur, kedy súd vychádzal zo sumy rovnajúcej sa jej priemernému mesačnému zárobku pred vznikom škody, pričom pri výpočte priemerného mesačného zárobku žalovanej súd vychádzal 2/ zo zhodného vyjadrenia strán.

42. Nakoľko takto určeným podielom nebola uhradená celá škoda, kedy súd vychádzal z dvojnásobku sumy priemerného mesačného zárobku žalovanej 1/, na zvyšok náhrady škody bola zaviazaná žalovaná 1/. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že schodok bol ustálený sumou 12 407,55 Eur, z ktorej sumy je povinná zaplatiť náhradu škody žalovaná 2/ vo výške 402,75 Eur (12 407,55 - 402,75), tak rozdiel činí 12 004,80 Eur. Po odčítaní podielu zodpovednosti žalobcu čo do výšky 2 400,96 Eur, činí podiel žalovanej 1/ 9 603,84 Eur.

43. Nakoľko žalobca uplatnil voči žalovaným aj úroky z omeškania, súd zaviazal žalovanú 1/ na zaplatenie sumy 9 603,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.10.2011 do zaplatenia a žalovanú 2/ na zaplatenie sumy 402,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.10.2011 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania súd vychádzal z úrokovej sadzby 8 percentuálnych bodov a príslušnej výšky základnej úrokovej sadzby ECB, kedy úroky z omeškania priznal po uplynutí doby na plnenie stanovenej žalobcom. Istinu ako aj úroky z omeškania sú žalované 1/, 2/ povinné zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

44. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Vo vzťahu k žalovanej 1/ určil súd čistý úspech žalobcu vo výške 60%, preto súd zaviazal žalovanú 1/ nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 60%.

47. V prejednanej veci mal žalobca úspech vo vzťahu k žalovanej 2/ vo výške 100%, preto súd zaviazal žalovanú 2/ na povinnosť nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%.

48. O výške náhrady trov po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník samostatné rozhodnutie.

49. V prejednanej veci vznikli štátu v zastúpení Slovenskou republikou trovy v súvislosti s vyhotovením znaleckého posudku znalkyňou V. J. N. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo a kontroling. Znalkyňa vyhotovila znalecký posudok č. X/XXXX zo dňa 25.09.2015, za vyhotovenie ktorého účtovala a bola jej aj priznaná z rozpočtových prostriedkov súdu odmena a náhrada trov v sume 1 655,04 Eur uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 21Cpr/1/2012-367 zo dňa 05.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.11.2015. Taktiež vo veci bol vyhotovený dodatok k znaleckému posudku z dôvodu námietok žalovaných k podkladom, ktoré mala znalkyňa k dispozícii, najmä odsúhlaseníek, kedy znalkyňa vyhotovila dodatok č. 1 znaleckého posudku dňa 12.07.2016 a to pod č. X/XXX.6, v súvislosti s vyhotovením ktorého účtovala čiastku 1 130,24 Eur, ktorá suma jej bola priznaná z rozpočtových prostriedkov súdu uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 21Cpr/1/2012-556 zo dňa 18.07.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.08.2016. Znalkyni teda bolo vyplatených z prostriedkov štátu (1 655,04 Eur + 1 130,24 Eur) 2 785,28 Eur v dňoch 23.11.2015 pod položkou registra 1032/2015 a dňa 14.10.2016 pod položkou registra 667/2016 suma 1 130,24 Eur. Nakoľko štátu vznikli trovy, je povinnosťou sporových strán tieto trovy uhradiť v zmysle § 259 CSP, ktoré uvádza, že ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Nakoľko v konaní mal úspech žalobca, sú trovy štátu povinné uhradiť žalované a to spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.